

Miért haragszik a disznó a kutyára, a kutya a macskára, a macska az egérre?

A DISZNÓ egyszer kapott valami kutyabőrös írást, *szabadságlevelet*. Őrizte, mint a szeme fényét, éjjel-nappal magával hordta; egyszer azonban el kellett neki menni messzi útra, nem vihette el a szabadságlevelet. **Gondolkozott rajta**, mit csináljon vele, utoljára is arra határozta, hogy odaadja legjobb komájának, a kutyának, majd megőrzi az, míg ő oda jár. Őrizte is a kutya hűségesen jó ideig, de EGYSZER NEKI IS DOLGA AKADT, neki is el kellett menni. Az írással mit volt mit tenni? Nem volt más ismerőse a macskánál, annak adta oda őrizni. Egy ideig őrizte is a macska, de biz ő hamar meguntta, szeretett volna egy kicsit átmenni beszélgetni a szomszédba.

Gondolkozott rajta, hova tegye az írást. Már nem volt senki, akire bízhatta volna; kapta magát, felvitte a padlásra, eldugta a gerincgerenda mellé, azzal mint akinek rendben van a szénája, átment a szomszédba.

Estefelé hazament, kereste az írást, de biz azt egészen összerágták az egerek. Mikor a kutya hazament, **nem tudott vele beszámolni**, se aztán a kutya a disznónak.

Ettől az időtől sohase tudott a disznó jó szemmel nézni a kutyára, se a kutya a macskára, se a macska az egérre.